

Sygn. akt V CZ 38/09

POSTANOWIENIE

Dnia 10 września 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Iwona Koper (przewodniczący)

SSN Mirosław Bączyk (sprawozdawca)

SSN Katarzyna Tyczka-Rote

w sprawie z powództwa M.K.

przeciwko J.J. i P. S.A.

o zadośćuczynienie, odszkodowanie i ustalenie,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 10 września 2009 r.,

zażalenia pozwanego J.J. na postanowienie Sądu Okręgowego w B.

z dnia 16 czerwca 2009 r., sygn. akt [...],

oddala zażalenie; zasądza od pozwanego J.J. na rzecz powoda kwotę 1200 (tysiąc dwieście) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

Uzasadnienie

Sąd Okręgowy postanowieniem z dnia 16 czerwca 2009 r. odrzucił skargę kasacyjną pozwanego J.J., wniesioną od wyroku tego sądu z dnia 26 marca 2009 r., ponieważ wartość przedmiotu zaskarżenia oznaczona w tej skardze była niższa od wartości przedmiotu sporu i jednocześnie była niższa od pułapu określonego w art. 398² § 1 k.p.c. decydującego o dopuszczalności skargi.

W zażaleniu na to postanowienie pozwany J.J. podnosił naruszenie art. 398² § 1 k.p.c. poprzez przyjęcie, iż w sprawie wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż 50.000 zł. W uzasadnieniu zażalenia skarżący stara się wykazać, że wartość przedmiotu zaskarżenia we wniesionej skardze przekracza wskazany w art. 398² § 1 k.p.c. próg dopuszczalności skargi kasacyjnej, częściowo powtarzając argumentację zawartą w skardze. Ostatecznie wnosił o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przyjęcie wniesionej skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W niniejszej sprawie powód dochodził od obu pozwanych trzech roszczeń majątkowych: a) zadośćuczynienia (w wysokości 60.000 zł); b) odszkodowania (w rozmiarze 1.775,70); c) oraz ustalenia odpowiedzialności obu pozwanych, w tym – wnoszącego zażalenie (w wysokości 5.000 zł, k. 220 akt sprawy) za skutki wypadku powoda na przyszłość. Ostatecznie powód określił wartość przedmiotu zaskarżenia na kwotę 66.775,70 zł (k. 220 akt sprawy). W wyniku rozpatrzenia wniesionej przez powoda i pozwanego J.J. apelacji sąd drugiej instancji podwyższył zasądzone od tego pozwanego świadczenie (z kwoty 20.472,70 zł do kwoty 30.746,89 zł) i utrzymał rozstrzygnięcie w przedmiocie ustalenia odpowiedzialności obu pozwanych na przyszłość. Oddalił natomiast żądanie powoda w pozostałym zakresie. Wartość przedmiotu zaskarżenia skargą kasacyjną nie mogła zatem przewyższać ostatecznie zasądzonej należności na rzecz powoda, tj. kwoty 30.746,89 (roszczenie a i b), powiększonej o kwotę 5.000 zł (wartość roszczenia c). Nie może być zatem brana pod uwagę wartość przedmiotu zaskarżenia wskazana w skardze kasacyjnej w wysokości 50.000 zł z argumentacją prawną

prezentowaną w zażaleniu w odniesieniu do zgłoszonego przez powoda trzeciego roszczenia majątkowego, tj. ustalenia odpowiedzialności obu pozwanych za skutki wypadku.

Z przedstawionych względów Sąd Najwyższy oddalił zażalenie pozwanego jako nieuzasadnione (art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398¹⁵). O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono stosownie do art. 98 k.p.c. i art. 108 § 1 k.p.c.